

La Humanitat

Any II : Núm. 348
Barcelona, dimecres, 21 desembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

DEL PARLAMENT CATALA

EL DEBAT POLITIC D'AHIR

Sobri, documentat, seriós, el discurs que va pronunciar ahir, al Parlament, el senyor Lluhi Vallescà, és una magnífica exposició d'una obra de govern ponderada, democràtica i esquerrana.

El discurs del senyor Lluhi no va ésser una peroració llampant, de frases fetes i oratòria buida, sinó la perspectiva de realitzacions avançades dins de la responsabilitat governant.

L'Esquerra des del Govern, manté el programa que va donar motiu a la formació d'aquesta força triomfadora. El traçat del discurs, és la traducció de les promences i dels programes repetits durant la propaganda electoral. En aquests moments interessants, de la nova formació del nostre poble, és Esquerra Republicana la que vetlla perquè Catalunya doni exemple de revolució democràtica, laica i socialitzant, i, alhora, de capacitat i fermesa de bon Govern.

El debat sostingut fou exemple de bon to. La polèmica es va mantenir en un pla enlairat. El senyor Lluhi va saber ferir la Lliga, d'antecedents tan propicis per a l'atac, amb una fina intenció que tota la Cambra va recollir. En alguns moments, les paraules del senyor Lluhi, fines i tròniques, tenien en el fons una cruïra terrible. Als bancs de la Lliga Regionalista s'observa la impressió de les escòsses. Però l'orador reprenia el seu discurs de cara a les responsabilitats de l'esdevenidor.

No era fàcil la situació del senyor Ventosa i Calvell, i aquest home, expert parlamentari, va tenir l'habilitat de defugir una polèmica de revisió de conducta i d'actituds en la qual no tenia defensa. La seva correcció podia ésser deguda a nobles estímuls, però podia també obeir a la dificultat extremada en què el feien moure uns antecedents polítics que no tenen defensa possible.

La manifestació (?) de simpatia al Bisbe

"El Correo Catalán" — llegim en un volgut col·lega —, organ dels carlins, proposa dies enrera que els catòlics de Barcelona — és que són ja una mateixa cosa els catòlics i els carlins? — passessin pel palau del bisbe Irurita per manifestar-li públicament la seva adhesió, com a desgreuge per la campanya — diu — realitzada contra el prelat per la Premsa d'esquerra.

Allà els catòlics amb les seves pensades i les seves manifestacions. Però davant de les acusacions concretes formulades contra el bisbe Irurita pel sermó pronunciat a la catedral el dia de la "Puríssima", només hi cap una posició, si no són certes: desmentir-les.

Això no ho ha fet ni el bisbe de Barcelona ni ningú. I la manifestació d'adhesió d'ara, sense aquest desmentiment, pot significar una altra cosa. Aquesta: la solidaritat dels catòlics-carlins de Barcelona amb les paraules contra el règim que el bisbe pronuncia en l'esmentat sermó.

Les coses no poden quedar d'aquesta manera. No és el sectarisme el que ens fa parlar. És l'absoluta necessitat de mantenir la supremacia del Poder civil i de la llibertat de consciència, per sobre de tots els poders i de totes les religions i fanatismes.

L'opinió pública ha de conèixer immediatament — ja han passat prou dies — la resolució del fiscal davant les acusacions formulades i no desmentides per ningú. No tenim interès sistemàtic en què ningú sigui perseguit. Però sí el tenim en què si algú ha faltat contra el règim — sigui bisbe o sigui el que es vulgui — ha d'ésser castigat amb tot el rigor de la llei.

Als Estats Units

La llei seca ha costat al Tresor nord-americà més que la guerra mundial

Washington. — La poderosa organització denominada "The Crusaders", que compta amb afiliats a tots els Estats Units i té com a únic fi treballar en pro de l'abolició del règim prohibicionista, ha delegat una comissió que ha fet lliurament al Congrés d'una memòria adduint xifres en ajut de la seva petició de derogació de la Llei Volstead.

En la dita memòria es confirma ço que ja s'ha publicat a la premsa, o sigui que el règim prohibicionista ha costat al Tresor dels Estats Units una suma més gran que la mateixa guerra mundial costà a la nació estrangera.

Segons les dites xifres, des de la seva implantació, el règim prohibicionista ha costat als Estats Units la suma de 8.000 milions de dòlars.

Aquesta suma és, en efecte, superior a la despesa dels nord-americans a la conflagració mundial i dues vegades més gran que el total dels deutes de guerra dels països estrangers als Estats Units.

També estableix la memòria una comparació entre la pèrdua de vides humanes produïda per la guerra mundial als Estats Units i l'ocasionada per la Llei Volstead.

De la dita comparació es desprèn que el règim prohibicionista costà a Nord-Amèrica, almenys tantes vides com la contesa mundial, ja que als milers de morts en la lluita del contraban cal afegir la pèrdua de vides ocasionada pel consum d'alcohol de fustes i de draps vells, essències de tot gènere, etc.

A BELGICA

El nou Govern es presentarà demà a la Cambra

Brusselles, 21. — Demà, dijous, es presentarà a la Cambra el nou Gabinet que presideix el comte de Brocqueville.

El nou gabinet disposa, teòricament, a la Cambra, de 103 vots contra 84 a l'oposició.

El govern Brocqueville l'integren 7 catòlics (4 conservadors i 3 demòcrates) i 5 liberals.

FIGURES DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

PERE COMES CALVET

A XILE

Alessandri ha estat proclamat president

Santiago de Xile. — El Congrés ha proclamat nou president al qui ja ho havia estat, senyor Alessandri.

Santiago de Xile. — El senyor Cervero, radical, ha estat elegit president del Senat, i el senyor Garcia, també radical, ho ha estat del Congrés.

ELS DEUTES DE GUERRA

A Anglaterra han rebut, amb reserves, el missatge de Hoover. — Roosevelt no ha definit, encara, la seva posició

L'ACTITUD DE ROOSEVELT

Washington. — El senyor Roosevelt no ha fet encara cap comentari sobre el missatge que el senyor Hoover ha dirigit al Congrés.

Generalment s'interpreta aquest silenci com una negativa de col·laboració amb el senyor Hoover en el problema dels deutes.

Aquesta interpretació es basa sobre la diferència de punts de vista d'ambdós presidents.

Se sap que el senyor Roosevelt s'ha negat sempre a la creació d'una Comissió de Deutes i d'un enllaç entre la qüestió dels deutes, la conferència econòmica mundial i el problema del desarmament.

Se sap també al senyor Roosevelt partidari d'entaular negociacions indi-

viduals amb cada nació deutora, i per això als cercles autoritzats es considera que el senyor Hoover es troba completament desarmat davant el problema dels deutes.

El Congrés actual, per altra part, es mostra manifestament oposat a tota revisió dels deutes.

El Congrés, compost per una majoria demòcrata, no acceptaria, mai unes proposicions del senyor Hoover, que se sap no són completament aprovades pel senyor Roosevelt.

EL MISSATGE D'HOOVER ES ACOLLIT AMB RESERVES A ANGLATERRA

Londres. — El missatge dirigit pel senyor Hoover al Congrés americà ha suscitat ací gran interès, però és acollit amb reserves.

Als cercles diplomàtics es considera molt propable que els Estats Units dirigiixin a Anglaterra una invitació suggerint trametre a Washington una delegació encarregada de negociar la revisió del deute britànic.

L'ajornament de les conversacions es creu improbable, puix que Londres no pot adoptar una actitud que pogués fer perdre a Anglaterra els beneficis derivats del pagament efectuat el dia 15 d'aquest mes.

L'opinió política es mostra molt reservada tenint en compte que el senyor Hoover no compta ni amb l'ajut del Congrés ni amb el del senyor Roosevelt i en aquestes condicions, només es podria negociar sobre possibilitats o promeses verbals.

Es creu que el partit Republicà, que ha d'abandonar el poder, té menys afinitats amb la Gran Bretanya que el partit Demòcrata, mes europeu i de totes maneres es creu impossible comprometre's a fons abans del dia 4 de març.

Si la delegació anglesa arribés anar a Washington, donaria a les conversacions una forma d'enquesta prèvia a les verdaderes negociacions, sobre el fons de la qüestió, en les quals s'ha de tractar d'arribar a un nou acord.

CAL ACUMULAR ENERGIES...

El senyor Lerroux ha fet als seus l'advertiment que si el necessiten per alguna cosa al Parlament, no l'avisin pas, doncs és necessari acumular energies per a les coses que han de venir després.

...Per a les coses que han de venir després. A què s'ha volgut referir el senyor Lerroux? Segurament que a res de gran abast nacional. Són paraules, per a mantenir en els seus la paciència i sota les possibilitats de governar... Ha volgut, segurament, donar la suggerència que després (deurà ésser després de festes), el Govern serà batut per l'ofensiva que ell li farà.

No ho creiem. Ja ja massa temps que els radicals viuen d'il·lusions. I aquesta vegada, com les altres, no seran, segurament, altra cosa que il·lusions. Es evident que un dia o altre el Govern ha de canviar. Es cert que alguns ministres han fracassat. Potser seria necessari una nova formació governamental. Però al senyor Lerroux no el veiem capaç de fer caure el senyor Azaña.

Heu-vos-ho ací!

POLITICA FRANCESA

El Gabinet Boncour es presentarà demà a la Cambra

Paris. — El nou Gabinet Boncour es presentarà demà a la Cambra demà, dijous, a les tres de la tarda.

Paris. — El Consell de ministres establirà definitivament demà la declaració ministerial.

Referent als deutes de guerra acceptarà els fets consumats, o sigui el vot de la Cambra, sense que això impedeixi seguir negociant amb Washington sempre dintre l'acordat per la Cambra.

Els projectes de M. Cheron relatius a l'equilibri del pressupost comportaran especialment la reforma de la comptabilitat pública i economies derivades de les reformes de l'Administració, sense tenir de recórrer a compressions feixugues. M. Cheron demanarà una dotzava provisional.

La serenitat i el bon sentit dels caps directores de Catalunya

COM COMENTA "EL SOCIALISTA" L'ELECCIO DEL SENYOR LLUHI AL CAP DEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Madrid, 21. — "El Socialista", parlant del nou Govern de la Generalitat, diu:

"El nuevo Gobierno ha sido elegido en la Generalidad. Al frente de él un joven republicano, el señor Lluhi. El señor Macià no entenderá por ahora las atenciones ejecutivas. Se diría que el señor Macià se retira al fondo y deja en primer término a la juventud. Nos complace la decisión que dice mucho en favor de la serenidad y buen sentido de las cabezas directoras de Cataluña."

L'AJUDA FINANCERA A AUSTRIA

Neville Chamberlain és partidari de donar-la

Londres. — Neville Chamberlain, amb motiu de la presentació d'una modificació financera per mitjà de la qual es presta ajut econòmic a Austria, s'ha estès en consideracions sobre aquest país i ha recordat l'assistència que hagué de prestar-se-li poc després de la guerra per diverses nacions. Els representants del Govern britànic s'oposaren sempre a què es garantís sin els empréstits als països del centre d'Europa per entendre que la causa del seu malestar era degut a la diferència existent entre el cost de la producció i els preus obtingibles en la venda de llurs productes.

Aquest era el vertader problema dels països danubians. Però el cas d'Austria havia de considerar-se completament diferent. Chamberlain diu que la nació quedà desmembrada de resultes de la nova composició política de nous Estats de la post-guerra i quedà Austria amb una gran capital, Viena, i sense mitjans, objecte, ni cohesió que la justificués, puix que no era més que la representant d'un nou petit Estat. En aquestes circumstàncies, entén Chamberlain que l'assistència d'Austria és quelcom necessari, car la ruïna de Viena produirà els seus efectes en el crèdit de l'Europa Central. Fou en la Conferència de Lausana, i gràcies als esforços d'Anglaterra, que s'arribà a signar el protocol del 15 de juliol. Chamberlain espera molt de la ratificació d'aquest protocol, especialment si és acceptat per Suïssa i Txecoslovàquia, ja que entre ambdues podrien arribar a la suma d'ajut de tres-cents milions de xelins austríacs. Acaba dient Chamberlain que el projecte de llei no serà presentat pel Govern a la Cambra fins després de passades les festes de Nadal.

Els nous nomenaments diplomàtics

Diu "Heraldo de Madrid":
"Ya hemos adelantado los acordados nombramientos del señor Jaén para la Embajada de Cuba, Díez Canedo, ministro en Uruguay; Xirau, en Lima, i López Oliván, en Estocolmo."

Se dice que posiblemente varían los puestos de Jaén i Díez Canedo. No lo sabemos.

Està també acordado enviar de cònsul general en Londres al señor Calderón, y se ha firmado el nombramiento, sobre el papel, de don Plácido Alvarez Builla a Lisboa, porque posiblemente este señor, una de las capacidades más brillantes de la diplomacia, será nombrado subsecretario del ministerio.

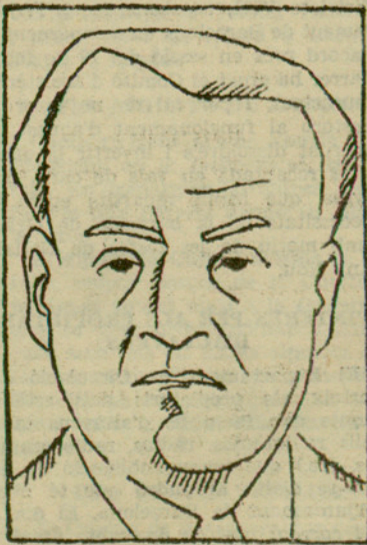
Quedan vacantes algunos puestos, y entre ellos la Dirección de Política y el Gobierno de Guinea. En suspenso la Alta Comisaría, que iba a desempeñar el desgraciado Sostoa.

En el ministerio se han reanudado las "conversaciones" en los pasillos. El efecto de las últimas jubilaciones ha pasado, y el temor a una nueva lista, también.

Continúan en la carrera y en los mejores puestos con el cònsul Cubas, polizone de Quífonos, no los monárquicos, que esos al fin mantienen una idea política, sino los palatinos, servidores y domésticos de la ex casa real.

Después de escritas estas líneas hemos averiguado que los puestos que van a proveerse son las Legaciones de Río Janeiro, Lima y Montevideo, y las personas cuyo nombramiento está acordado son los señores Díez Canedo y el diputado a Cortes don Antonio Jaén, que será nombrado, con toda seguridad, en el último punto.

A la Embajada de Cuba, por ahora no va nadie."

HOOVER

president dels Estats Units, el qual ha recomanat que siguin embargades les expedicions d'armaments als països actualment en guerra. Aquesta recomanació sembla va dirigida especialment a Bolívia i Paraguai